

2) Republikken Malta betaler sagens omkostninger.

(¹) EFT C 267 af 7.11.2009.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 22. december 2010 — Bezpečnostní softwarová asociace — Svaz softwarové ochrany mod Ministerstvo kultury (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Nejvyšší správní soud — Den Tjekkiske Republik)

(Sag C-393/09) (¹)

(*Intellektuel ejendomsret — direktiv 91/250/EØF — retlig beskyttelse af edb-programmer — begrebet »enhver form, hvori et edb-program udtrykkes« — spørgsmålet, om et programs grafiske brugergrænseflade er omfattet — ophavsret — direktiv 2001/29/EF — ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet — tv-udsendelse af en grafisk brugergrænseflade — overføring af et værk til almenheden*)

(2011/C 63/14)

Processprog: tjekkisk

Den forelæggende ret

Nejvyšší správní soud

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Bezpečnostní softwarová asociace — Svaz softwarové ochrany

Sagsøgt: Ministerstvo kultury

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Nejvyšší správní soud — fortolkning af artikel 1, stk. 2, i Rådets direktiv 91/250/EØF af 14. maj 1991 om retlig beskyttelse af edb-programmer (EFT L 122, s. 42) samt af artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet (EFT L 167, s. 10) — spørgsmål om den grafiske brugergrænseflade er omfattet af eller falder uden for begrebet »enhver form, hvori et edb-program udtrykkes« som omhandlet i artikel 1, stk. 2, i direktiv 92/250

Konklusion

1) En grafisk brugergrænseflade udgør ikke en form, hvori et edb-program udtrykkes i henhold til artikel 1, stk. 2, i Rådets direktiv 91/250/EØF af 14. maj 1991 om retlig beskyttelse af edb-programmer, og den omfattes ikke af den ophavsretlige beskyttelse af edb-programmer i henhold til dette direktiv. En sådan grænseflade kan imidlertid være omfattet af den ophavsretlige beskyttelse i sin egenskab af et værk i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet, såfremt denne grænseflade udgør ophavsmandens egen intellektuelle frembringelse.

2) En tv-udsendelse af en grafisk brugergrænseflade udgør ikke en overføring til almenheden af et værk, der nyder ophavsretlig beskyttelse i henhold til artikel 3, stk. 1, i direktiv 2001/29.

(¹) EUT C 11 af 16.1.2010.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 22. december 2010 — Bogusław Juliusz Dankowski mod Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Naczelny Sąd Administracyjny — Republikken Polen)

(Sag C-438/09) (¹)

(*Sjette momsdirektiv — ret til at fradrage indgående moms — leverede tjenesteydelser — afgiftspligtig person, der ikke er momsregistreret — obligatoriske angivelser på fakturaen med hensyn til moms — national afgiftslovgivning — udelukkelse af fradragsretten i medfør af sjette momsdirektivs artikel 17, stk. 6*)

(2011/C 63/15)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Naczelny Sąd Administracyjny

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Bogusław Juliusz Dankowski

Sagsøgt: Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Naczelny Sąd Administracyjny — fortolkning af artikel 17, stk. 6, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1) — forenelighed med denne bestemmelse af en national retsforordning, som udelukker ret til fradrag for indgående moms af en tjenesteydelse og på grundlag af en faktura, der i strid med national ret er udstedt af en person, der ikke er momsregistreret

Konklusion

1) Artikel 18, stk. 1, litra a), og artikel 22, stk. 3, litra b), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, som

ændret ved Rådets direktiv 2006/18/EF af 14. februar 2006, skal fortolkes således, at en afgiftspligtig person har ret til fradrag af merværdiafgift erlagt for tjenesteydelser leveret af en anden afgiftspligtig, som ikke er registreret med hensyn til denne afgift, såfremt fakturaerne vedrørende disse tjenesteydelser indeholder alle de oplysninger, som kræves i henhold til nævnte artikel 22, stk. 3, litra b), navnlig de oplysninger, som er nødvendige for at identificere den person, der har udstedt disse fakturaer, og arten af de leverede tjenesteydelser.

- 2) Artikel 17, stk. 6, i sjette direktiv 77/388, som ændret ved direktiv 2006/18, skal fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning, som udelukker ret til fradrag af merværdiafgift, der er betalt af en afgiftspligtig til en anden afgiftspligtig, som er tjenesteyder, når sidstnævnte ikke er registreret med hensyn til denne afgift.

(¹) EUT C 37 af 13.2.2010.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 22. december 2010 — Asociación de Transporte Internacional por Carretera (ASTIC) mod Administración General del Estado (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Supremo, Spanien)

(Sag C-488/09) (¹)

(TIR-konventionen — EF-toldkodeksen — transport på grundlag af et TIR-carnet — garanterende organisation — uregelmæssig aflæsning — fastlæggelse af det sted, hvor overtrædelsen fandt sted — opkrævning af indførselstold)

(2011/C 63/16)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Supremo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Asociación de Transporte Internacional por Carretera

Sagsøgt: Administración General del Estado

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunal Supremo — fortolkning af artikel 221, stk. 3, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1) og af artikel 454, stk. 3, og artikel 455 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 253, s. 1) — transport under et TIR-carnet — overtrædelser eller uregelmæssigheder — procedure — efteropkrævning af indførsels- eller udførselsafgifter

Konklusion

- 1) Artikel 454 og 455 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks skal fortolkes således, at når formodningen for, at den medlemsstat, i hvilken der konstateres en overtrædelse, der er begået under en transport dækket af et TIR-carnet, har kompetence til at inddrive en toldskyld, bortfalder efter en dom, der fastslår, at denne overtrædelse blev begået på en anden medlemsstats område, bliver toldmyndighederne i denne anden medlemsstat kompetente til at inddrive denne skyld under den forudsætning, at de faktiske omstændigheder, der har givet anledning til den nævnte overtrædelse, er blevet indbragt for domstolene inden for en frist på to år regnet fra den dag, hvor den garanterende organisation for så vidt angår det område, i hvilket samme overtrædelse blev konstateret, er blevet underrettet om overtrædelsen.

- 2) Artikel 455, stk. 1, i forordning nr. 2454/93, sammenholdt med artikel 11, stk. 1, i konventionen om international godstransport på grundlag af TIR-carneter, som blev undertegnet i Genève den 14. november 1975, skal fortolkes således, at under omstændigheder som dem, der foreligger i hovedsagen, kan en garanterende organisation ikke påberåbe sig den forældelsesfrist, der er fastsat i disse bestemmelser, når toldmyndighederne i den medlemsstat, for hvis område den er ansvarlig, inden for en frist på et år regnet fra den dag, hvor disse myndigheder blev informeret om en retskraftig dom, der fastslog deres kompetence, underretter den garanterende organisation om de faktiske omstændigheder, der gav anledning til den toldskyld, for hvilken denne organisation hæfter op til garantibeløbet.

(¹) EUT C 63 af 13.3.2010.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 22. december 2010 — (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel — Belgien) — i sagen RTL Belgium SA, tidligere TVi SA

(Sag C-517/09) (¹)

(Direktiv 89/522/EØF — tv-radiospredningstjenester — Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel — begrebet national ret som omhandlet i artikel 267 TEUF — Domstolen ikke kompetent)

(2011/C 63/17)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuelcollege

Parter i hovedsagen

Sagsøgt: RTL Belgium SA, anciennement TVi SA